



Nummer 4

15. Februar 1918

67. Aargang

## Tale af Ældste Rudger Clawson,

Medlem af de tolv Apostles Kvorum,

holdt ved Generalkonferencen i Salt Lake City den 5. Oktober 1917.

Brødre og Søstrel Jeg er i fuld Overensstemmelse med den aandelige Indflydelse, der gør sig gældende ved denne Konference, og kan bevidne Ypperligheden af de Raad, der har været givne, og Sandheden af de Lærdomme, der har været fremsatte af Kirkens Præsident og de Brødre, som har talt. Disse Brødres Ord har været meget dyrebare for mig, og jeg fryder mig ved at have lyttet til dem og ved at overveje dem.

Gud, som vi er samlede her for at tilbede i al Hellighed denne Eftermiddag, gør ikke nogen Personsanseelse. Dette har han erklæret ved sin egen Røst til os gennem Profeten Joseph Smith i Ord som disse:

Bliv stærk herefter! Frygt ikke, thi Riget er Eders. For Eders Frelse giver jeg Eder en Befaling; thi jeg har hørt Eders Bønner. Jeg har hørt de fattiges Klager, og jeg kender, hvad enten de rige handler retfærdigt eller ikke. Jeg har stabt alt Rød, og jeg gør ingen Personsanseelse.

Efter som Gud har stabt Mangfoldigheden af Menneskenes Børn, som lever paa Jorden, er dette en meget betydende Erklæring, og den Kendsgerning, at Gud er absolut upartist, er ikke mere klart vist, tænker jeg, i noget Skriftsted end i den haandgribelige, herlige Kendsgerning, at Tusinder af Mænd blandt os er i Besiddelse af det hellige Præstedømme, som har to store Hovedafdelinger. Det højere Præstedømme er kaldt det melchizedekke og det mindre Præstedømme det aaronste, men, som jeg forstaar det, det er i Virkeligheden, taget under et, et Præstedømme, idet det mindre Præstedømme udspringer fra det højere og

større. Præstedømmets Autoritet og Virkeomraade er klarlig defineret i en Aabenbaring, givet til Profeten Joseph Smith i Marts 1835, og som findes i det 107. Kapitel i Pagtens Bog, fra det 18. til det 20. Vers. Disse er de direkte og udtryksfulde Ord. Vi læser:

„Det højere eller melchizedekke Præstedømmes Magt og Myndighed bestaar i at holde Røglerne til alle de aandelige Betsignelser i Kirken; at have Ret til at erholde Himmeriges Riges Hemmeligheder; at Himlene aabnes for dem; at have Samfund med den Forstefødres Forjævnling og Menighed, samt nyde Samfund med og være nær hos Gud Fader og Jesus Kristus, vor Mægler i den ny Pagt.

Det mindre eller det aaroniske Præstedømmes Magt og Myndighed bestaar i at holde Røglerne til Engles Betjening; at tjene ved ydre Ordinancer, ifølge Evangeliets Bogstav, og at forrette Omvendelsens Daab til Syndsforlæbelse i Overensstemmelse med Pagterne og Befalingerne.“

Vi veed, at i disse to Hovedafdelinger af Præstedømmet er der forskellige Kaldelser. I det melchizedekke eller højre Præstedømme findes der saaledes Apostlenes Kvorum, Højpræsternes, de Halvfjerdsindstyves og Veldsternes Kvorumer. Indenfor det aaroniske Præstedømme udøver Biskopperne Autoritet, ligesom der indenfor dette mindre Præstedømme findes Præsternes, Lærernes og Diaconernes Kvorumer. Saaledes ser vi, at Herren har anordnet disse forskellige Embeder og Kaldelser indenfor Kirken, til Gavn og Betsignelse for deres Medlemmer.

Brødre og Søstre! Det er enhver Mands Privilegium at modtage Præstedømmet, for saa vidt han gør sig værdig dertil ved at efterleve Evangeliets Bud, og jeg kunde tilføje, at dette er en os fra Gud givet Kettighed, idet Præstedømmet naturlig er nøje forbundet med Evangeliet og tilhører Guds Kirke. Vi kender ogsaa meget vel Præstedømmets Pligter og de Maader, paa hvilke vi kan avancere og blive berettiget til paa regelmæssig Maade at modtage Embeder indenfor Præstedømmet. For det første ser vi, at de gauste unge Mænd indenfor Kirken, som gør sig værdige dertil, bliver meddelt det aaroniske Præstedømme og ordineret til Diaconer, hvilket er det første Trin indenfor Præstedømmet. Fremdeles veed vi, at naar en ung Mand ærer sin Kaldelse og Bestikkelse og viser sig selv i enhver Henseende værdig dertil, kan det blive ham tilladt at blive ordineret til Lærer, og fra Lærer til Præst, og sædvanligvis, naar en ung Mand har modtaget sin Ordination som Præst, er han bleven fuldvoksen, og han vil, naar han ærer sin Kaldelse og Stilling som Præst, paa Grund af den Livserfaring, han allerede har, og den Trofasthed, han har udvist, være berettiget til at modtage det melchizedekke Præstedømmes Fuldmagt og blive ordineret til en Veldste, dernæst til en af de Halvfjerds, og endelig til en Højpræsts betydningsfulde og ærværdige Stilling.

Saaledes har enhver ung Mand i Jsrael, som han bliver ældre og samtidig avancerer i Henseende til Udsørelsen af de kirkelige Pligter, en Lejlighed til at modtage en Fylde af Præstedømmet. Saaledes forholder det sig, Brødre og Søstre — jeg nævner ogsaa Eder, Søstre, fordi jeg gaar ud fra, at Søstrene er lige interesserede med Brødrene i Præstedømmets Anliggender, eftersom de skal modtage deres Betsignelser og herlige Ophøjelse gennem Præstedømmet, som holdes af deres Fæ-

dre eller deres Mænd. Gud har anordnet det saaledes, og derfor er alle Kirkens Medlemmer interesserede i dette saa vigtige Spørgsmaal.

Jeg veed ikke, om vi alle tilfulde har forstaaet, hvad der menes med Præstedømmet. Jeg veed ikke, om vi som dødelige Menneſker tilfulde kan fatte, hvad Præstedømmets Fuldmagt betyder, men dette veed jeg, at hvad der forstaaes dermed er et saare vigtigt og herligt Princip. Dette Spørgsmaal er nærmere belyst i en af Guds Aabenbaringer til hans Profet i disse de sidste Dage; og mærk Eder dette, mange store og herlige Sandheder er komne til os gennem Profeten Joseph Smith, Sandheder, som var fuldkommen ukendte i Verden før vor Tid; men vi er nu blevne bekendte med dem. Jeg formener, at det er godt at blive mindet om disse Ting og overveje samme. Jeg vil henvise Eder til det 84. Kapitel i Pagtens Bog, begyndende med det 33. Vers, og jeg beder Eder lægge nøje Mærke til Ordene. Jeg vil ikke forsøge at gengive Ordene efter Hukommelsen, men jeg vil oplæse dem fra Bogen.

„Thi de, der ere trofaste og erholde disse to Præstedømmer, om hvilke jeg har talet, og hædre deres Kald, blive helliggjorte ved Aanden til deres Lege-  
mers Fornøjelse; de blive Moſe og Aarons Sønner, Abrahams Sæd, Guds Kirke og Rige, og Guds Udvalgte. Og videre, alle de, der annamme dette Præstedømme, annamme mig, siger Herren; thi den, der annammer mig, annammer min Fader; og den, der annammer min Fader, annammer min Faders Rige, og derfor alt det, min Fader har, skal gives ham; og dette er i Følge den Ed og Pagt, der hører til Præstedømmet. Derfor annamme alle de, der annamme Præstedømmet, denne min Faders Ed og Pagt, som han ikke kan bryde, ej heller kan den roffes; men hvo, der bryder denne Pagt, efter at han har annammet den, og viger ganske bort fra den, skal ikke ſaa Forladelse for sine Synder, hverken i denne Verden eller i den tilkommende.“

J kan af disse Ord, Brødre og Søstre, modtage en Forstaaelse af, hvor hellig og hvor vigtig ethvert Princip og alt er, som staar i Forbindelse med Præstedømmets Autoritet, hvilket betyder guddommelig Autoritet, givet til Mænd paa Jorden. Den citerede Erklæring giver tilfende vor himmelske Faders Upartisthed, thi han siger, at „de, der ere trofaste og erholde disse to Præstedømmer, om hvilke jeg har talet, og hædre deres Kald“, vil opnaa at komme i Besiddelse af alle Ting, thi de vil blive Guds Arvinger og Kristi Medarvinger. Jeg spørger Eder nu: Hvad mere kunde en trofast Højpræst modtage end Løftet om at modtage denne den herligste af alle Betsignelser? Kunde en Mand modtage en større Betsignelse, om han var en Apostel? Kunde han modtage en større Betsignelse, om han var en Raadgiver til Kirkens Præsident? Kunde han modtage noget mere, hvis han selv var Kirkens Præsident, end dette at være Kristi Medarving? Nej, han kunde ikke. Og saaledes er det fremdeles med enhver trofast Eldeste i Kirken.

Der er ingen Grund til Misundelse eller Grund til for nogen at trage efter noget, de ikke er berettiget til. Det væsentligste for enhver Mand er, at han bestræber sig for at komme i Besiddelse af det høje melchizedekſke Præstedømme. Hvis en Mand, som bliver delagtiggjort i det melchizedekſke Præstedømme, ikke strider længere frem i dette Præstedømmes Kaldelse end at blive ordineret til en Eldeste, ſaa vil han dog,

naar han trofast ærer denne Kaldelse, træde ind til sin Ophøjelse og vil modtage den Herlighedsfyldte, som Herrens Ord omtaler.

Viser ikke dette klart og smukt, at hos Gud herster der ingen Personsanseelse, at han ikke gør Forstel paa Menneskene, hvis de kun frygter ham? Og, som vi hørte i Bønnen, der blev holdt ved dette Mødes Aabning, Gud har givet os alle lige Rettigheder. O, hvor jeg glæder mig ved dette Lighedsprincip, som gælder for alle Kirkens Medlemmer, der udviser Trofasthed og derved gør sig værdige til at modtage Evangeliets herlige Betsignelser og Frelsen i Guds Rige. Intet vil blive tilbageholdt fra den trofaste og værdige Mand eller Kvinde.

Brødre og Søstre! Jeg tænker, at det vil være i Harmoni med min Tekst og, hvad jeg har sagt, naar jeg henleder Eders Opmærksomhed paa den Kendsgerning, at vi nu i Kirken har en stor Arme af Præstedømmet, nemlig 11,835 Højpræster, 10,497 Halvfjerds, 30,017 Uldster, 9387 Præster, 11,429 Lærere og 23,623 Diaconer, der ialt udgør, 96,788 mandlige Personer, som er delagtiggjorte i Præstedømmets Autoritet.

Saaledes ser vi, hvorledes guddommelig Autoritet er givet til Mænd indenfor Kirken, idet enhver trofast Mand bliver delagtiggjort i Præstedømmet og bliver betroet Præstedømmets Ansvar. Det forventes, af enhver Mand, som har modtaget Præstedømmet, at han bærer det Ansvar, som er forbunden med at udøve Præstedømmets Autoritet. Ansvaret for Kirkens Ledelse og den rette Udøvelse af Præstedømmet hviler ikke alene paa Kirkens Præsident og hans Raadgivere, eller paa de tolv Apostle og Kirkens almindelige Autoriteter. Dette Ansvar hviler paa Kirken ned gennem alle Staver (Stifter). Denne guddommelige Autoritet gør sig gældende overalt. Jeg vil fortælle Eder, Brødre og Søstre, at hvor som helst I møder i Kirkens Stifter eller Sogne eller i de mindre kirkelige Grene, det vil være vel for Eder at ære denne Autoritet, og ikke søge at sætte den tilside, men, hvor som helst det er muligt, raadsføre Eder med de Mænd, som er i Besiddelse af denne Autoritet. Enhver Mand bør respektere de Mænds Autoritet, som præsiderer over ham, hvor han end befinder sig, thi denne Autoritet er forbunden med Præstedømmets herlige Princip, om hvilket jeg har talt.

Lad mig et Øjeblik minde Eder om Ordene i Aabenbaringen, som udtrykker, at de, som det maa lykkes at erholde det aaroniske og det melchizedekiske Præstedømme, og som trofast ærer deres respektive Kaldelse, vil modtage de herlige Betsignelser, der er forbundne dermed.

Før at de Mænd, som holder Præstedømmets Autoritet, med Værdighed kan udøve denne Autoritet og virke i deres Kaldelse, og derved modtage Præstedømmets Betsignelser, har det behaget Herren at inspirere sine Tjenere, der staar som Kirkens øverste Præsidentskab, Præsident Joseph F. Smith og hans tvende Raadgivere, til at udnævne en Komite til at arrangere Studie-Klasser for Præstedømmets forfælske Kborumer. Komiteen bestaar af fire Medlemmer af de tolv Apostles Kborumer, tre Medlemmer af de syv Præsidenter over de Halvfjerds Kborumer, det præsiderende Bisshopraads tre Medlemmer, to Stavspræsidenter og fem andre. Disse Brødre har arbejdet i denne Retning

i henved ni Aar og har søgt med Flid fra Tid til anden at udarbejde Lærebøger og Ledetraade for Præstedømmets Kvorumer, der tilsammen tæller et Antal af snart 100,000 Mænd. Disse Bøger og Udkast er skrevne, for at disse Mænd mere fuldkomment kan undervise i Evangeliets Lærdomme og herlige Principper og specielt angaaende de særlige Pligter, der paahviler dem i Henhold til deres Ordination. Jeg føler, at det Hverv, der har været givet Komiteens Medlemmer, har bragt dem et meget stort Ansvar.

For at give Eder et Begreb om de Lærebøger, der har været udarbejdede af Komiteens Medlemmer, vil jeg nævne nogle af dem. For det melchizedekke Præstedømme har været skrevet følgende Lærebøger: „Kirke-Organisation“, „Mormons Bogs guddommelige Autoritet“, „Evangeliets Historie“, „Pligter og Principper fremsatte i Bagtens Bog“, „Evangeliets Principper“, „Forsoningen“, „Trosartiklerne“, første og andet Bind af „Kirkens Historie“, „Evangeliste Emner“, „Fornuft-Teologi“ og „Jesus Kristus“. For det mindre Præstedømme har der været udgivet: „Evangeliets Gengivelse“, „Kirkehistorie“, „Det gamle Testaments Historie“, „Frelserens guddommelige Mission“, „Mormons Bog“, „Grundprincipper for Kirkens Bestyrelse“, „Aposteltiden“, „De sidste Dages Profet“, „Hvad Præsterne skulde kende og udføre“, „Kirkelederes og Medlemmers indvundne Erfaringer i tidligere Tid“ og „Jesus Kristus“.

Jeg henstiller til Eder, Brødre og Søstre, om I tænker, at disse er vigtige Emner, som fortjener, at Præstedømmet stænker dem særlig Opmærksomhed, thi dette er Hensigten med Udgivelsen af disse Lærebøger og Ledetraade, og jeg ønsker at antyde for Eder, at der er en Lejlighed givet for enhver Mand i denne Kirke til at sikre for sig selv de Fordele, der er forbundne med Studiet af de Emner, der omhandles i disse Bøger. Enhver Mand er indbudt til og anmodet om at gaa til disse Klasser og grundig studere de nævnte Emner, og ved at erhverve sig evangeliske Kundskaber, bedre blive i Stand til, vejledt ved Herrens Mand, at virke i de kirkelige Kaldelser. Desuagtet er det Tilfældet, at af denne Hær af unge Mænd saa vel som ældre Mænd, der har faaet Præstedømmets Fuldmagt beseglet paa deres Hoveder, er der desværre flere, som er meget ligegyldige og forsømmer at benytte den gunstige Lejlighed, som er givet dem, hvorvel mange trofast gaar til deres Kvorumsmøder og studerer deres Lektier med Flid og Interesse; men mærk Eder dette, Brødre og Søstre: enhver Mand, som forsømmer at benytte den gunstige Lejlighed, der gives ham, til at erhverve evangeliske Kundskaber, vil tabe meget derved. Han vil ikke gøre Fremgang i Kirken; han kan ikke vokse i aandelig Henseende og, styrket i Troen, erhverve sig evangeliske Kundskaber, eller udføre de gode Gerninger, han burde.

Vi formaner Brødrene af Præstedømmet, som er forsømmelige, til at give dette Spørgsmaal en omhyggelig Overvejelse, og beder Herren give dem Vidnesbyrd og Styrke til at opfylde deres Pligter. Vi beder Eder, Brødre og Søstre, paa Kirkens Autoriteters Begne, hver for sig at udføre Eders Pligter, saa at det Studie-Arbejde, der gøres nødvendigt, kan blive udført ved, at I søge at overtale de, som er forsømme-

lige, til med større Flid end hidindtil at opfylde deres Pligter og studere Evangeliets Principper.

Jeg bærer stuttelig mit Vidnesbyrd til Eder, at Kirken, vi tilhører, er Guds Kirke og Rige. Jeg veed det, jeg har altid vidst det, og jeg bevidner for Eder, at vore Ledere — de herlige Mænd, der som Herrens Profeter har ledet Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, disse 6 Ledere, som succesivt har præsideret over Kirken — Joseph Smith, Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff, Lorenzo Snow og Joseph F. Smith — jeg bevidner for Eder, at jeg veed med Bestemthed, at de er Guds sande Profeter, Mænd, som har modtaget Magt og Autoritet; og vi vil gøre vel ved at give Agt paa deres Ord og følge efter dem, og derved vil vi vandre i Sikkerhed. Jeg veed, at Joseph Smith var Guds sande Profet. Jeg veed, at Jesus Kristus er Verdens Frelser, at han sonede for Menneftenes Synder paa Golgatas Kors. Dette er mit Vidnesbyrd, og jeg bærer det til Eder i Jesu Kristi Navn. Amen.

Til Præstedømmet. Alle, der har modtaget en Grad af Præstedømmet, saavel det aaronste som det melchizedekste, bedes venligst nøje overveje foranstaaende Artikel i dette Numer af „Skandinaviens Stjerne“, omhandlende Præstedømmet, af Ældste Rudger G. Clawson.

Hans J. Christianfen.

### Hadets Mand.

Af Præsident Joseph F. Smith.

Da Disciplene kom til Frelseren for at modtage Undervisning angaaende Tegnene paa hans andet Komme, gav han dem mange tydelige Kendetegn paa hans Komme i Magt og Herlighed for at tage Hævn over de ugudelige og paabegynde sin Regering paa Jorden. Det Billede, som han rullede op for dem, var ikke saa særligt tiltalende; thi han forstod, at i de sidste Dage vilde Verden blive opfyldt med Hadets, Misundelsens og Ugudelighedens Aander. Han vidste, at Frelsens Evangelium vilde blive trampet under Fødder af Menneftene, og at Jordens Indvaanere i deres hensynsløse Jagt efter Rigdom og Magt vilde vende sig bort fra ham, og at Næstekærlighedens Følelser vilde vige fra deres Hjerter.

Kundskaben om saadanne Tilstande bragte ham til at fremkomme med disse Udtalelser: „Dg da skulle mange forarges og forraade hverandre og hade hverandre.“

„Dg mange falske Profeter skulle fremstaa og forsøre mange. Dg fordi Lovløsheden bliver mangfoldig, vil Kærligheden blive kold hos mange. Men den, der holder ud indtil Enden, han skal frelses.“ (Matt. 24 : 10—13.)

Den nuværende blodige Kamp, der har spredt sig til den største Del af Verden, er en Følge af disse Tilstande, som saa tydeligt blev omtalte af Guds Søn, medens han vandrede paa Jorden. Han kunde

meget træffende sige til de kæmpende og blødende Nationer i Dag, ligesom han med Sorg i Stemmen sagde til Indbyggerne i Jerusalem: „Hvor ofte vilde jeg samle dine Børn, ligesom en Høne samler sine Kyllinger under Vingernel, Og I vilde ikke.“ (Matt. 23 : 37.)

I Stedet for at lytte til ham og til hans Tjeneres Røst og omgaaes hinanden i Kærlighed, hvilket er Frugten af en trofast Adlydelse af hans Befalinger, har Verden fortaget ham, og dens Indbyggere har ikke alene glemt det første store Bud, men det andet ligeledes, og Hadet har indtaget Kærlighedens Plads. I Modstrid med disse to store Bud ser vi Nationerne rejse sig imod hinanden, og Menneskenes Hjerter lammes i Rædsel over det udgydte Blod.

Uldrig nogenfinde, saa vidt som Historien beretter, har Hadets Aand haft et saa udstrakt Herredømme over Menneskenes Hjerter som nu. Og, hvis Rapporterne er paalidelige, hvilket vi næsten er tvungne til at tro, tilkendegiver de, at de, som har paabegyndt denne grusfulde Myrden og Ødelæggelse i Haab om at blive Verdens Eneherstere, har ladet Hadets og Blodsudgydelsens Aand saaledes blænde dem, at de ikke nøjes med at føre Krig imod dem, som med Baaben i Haand træder op imod dem, men de bestræber sig paa at ødelægge forsvarsløse Kvinder og Børn langt borte fra Krigsstuepladsen. Selv ikke Hospitaller, hvor de Syge bliver plejede paa Land og Vand, og Skolebygninger, hvor smaa Børn er samlede for at modtage Undervisning, undgaar deres hævnerrige Brutalitet, men alle uden Undtagelse bliver et Bytte for Hadets Aand.

Det er ganske naturligt, at Hadets Aand i Krigstider vil gøre sig gældende, selv hos dem som under normale Forhold ikke vilde give saadanne Følelser Rum.

Det er aldeles i sin Orden, at vort Folk loyalt staar paa vort Lands Side, og at vore unge Mænd gaar ud for at forsvare dets Frihed og Rettigheder, tilligemed Verdens. Vi bør altid kæmpe loyalt og trofast for Frihedens Sag og være villige til at gribe til Baaben for det, som er ret. Men desuagtet, hvor stor en Uret vi end tænker, at vore Fjender har begaaet, saa bør vi dog ikke gaa frem imod dem med Had i vore Hjerter. Heller ikke maa vi give efter for saadanne Følelser, dersom vi bliver hjemme. Der er uden Tvivl mange, som er tvungne til at gribe til Sværdet og kæmpe for vore Fjenders Sag, men som selv er uden Skyld, og ikke har noget Ønske om at udgyde deres Medmenneskers Blod; men de er tvungne til at deltage i den frygtelige Krig. For alle saadanne bør vi kun have barmhjertige og sympatetiske Følelser; og medens vi ikke vil eller kan undskylde de onde og hensynsløse Angreb, der foretages i aabenlys Foragt for al Lov og de anerkendte Krigsregler, saa maa vi dog altid erindre, at alle Mennesker er i Guds Haand, og at han har erklæret, at Hævnen hører ham til, og at han vil betale. De ugudelige vil efterhaanden saa hans straffende Haand at føle; thi han vil komme frem af sit Stjul i sin egen bestemte Tid og tage Hævn over dem.

Herrens Værk vil ikke mislykkes; ikke heller vil Ugudelighed og Despotisme triumfere paa Jorden; thi Herrens Ord vil alle blive op-

fyldte. Men indtil dette sker, og medens Tvedragt og Forstyrrelse fylder Verden, er det de Sidste-Dages Helliges Pligt at holde fast ved Sandheden med fuld Tillid til deres Forløser og forenede ved Kærlighedens Baand arbejde hen imod det Maal at gøre alle Menneſter bekendt med Evangeliets frelsende Principper og altid virke for Retfærdighedens Triumf over Synd og Ugudelighed med Hjertet fyldt af Kærlighedens Aand. Lad os leve standhaftige i Sandheden samt bede og virke for den faldne Menneſteſlægts Forløsning.

(Oversat af „Bifuben“ fra »Juvenile Instructor«.)

### Ældste Hyrum M. Smith,

Medlem af de tolv Apostles Kvorum  
og forhenværende Præsident over den europæiske Mission,  
er afgang ved Døden.

Præsident Hans J. Christiansen har modtaget Meddelelse fra Præsidenten over den europæiske Mission, Ældste George F. Richards, at hans Forgænger i Embedet, Ældste Hyrum M. Smith, i Henhold til et Telegram, modtaget af ham fra Salt Lake City, er afgang ved Døden som Følge af Blindtarmsbetændelse.

Ældste Hyrum M. Smith, Medlem af de tolv Apostles Kvorum, var en Søn af Kirkens Præsident, Joseph F. Smith, og Hustru Edna Lambson Smith, og var født den 21. Marts 1872 i Salt Lake City. Han modtog en omhyggelig Opdragelse i sin Barndom sammen med sine Søskende. I 1894 afsluttede han sit Studium ved de Sidste-Dages Helliges Kollegium i Salt Lake og modtog sit Eksamens-Diplom. I 1895 indgik han Ægteskab med Søster Ida Bowman, førend han næste Dag forlod Salt Lake City for at begive sig paa en Missionsrejse til Storbritannien, hvor han udsørte en ærefuld Mission, til han blev afløst i Begyndelsen af Aaret 1898. Efter sin Hjemkomst fik han Ansættelse ved et stort Handelshus i Salt Lake City, men han virkede samtidig i kirkelige Kaldelser. Den 24. Oktober 1901 blev han af sin Fader ordineret til Apostel. Siden den Tid har afdøde udført et udmærket og velsignelsesrigt Arbejde saavel indensfor Kirkens organiserede Staver (Stifter) hjemme som i Evropa og andetsteds, hvor han var kaldet til at virke. De nærmere Enkeltheder vedrørende Ældste Hyrum M. Smiths Død vil senere blive meddelt i „Skandinaviens Stjerne“.

Præsident Hyrum M. Smith var velbekendt af de Hellige i den skandinaviske Mission, og Budskabet om hans tidlige Bortkaldelse fra dette Livs Virkefelt har bragt en vemodig Stemning til enhver, som var kommet i Berøring med ham.

Hans efterladte Familie har vor dybeste Sympati.

— Ingen kan have Fred længere, end hans Nabo vil.  
Bedre er det Fred at gøre end Krig at føre.



## Årbærende vanskelige Tider.

Saa vel i Tale som Skrift bliver der ofte henvist til de vanskelige Tider, vi lever i, og i Sandhed, de er meget vanskelige. Med Rette kan det vistnok siges, at Menneskene, som lever paa Jorden i Dag, næppe paa noget Omraade har oplevet mere vanskelige Tider end netop nu, da Krigen raser i mange Lande paa Jorden og medfører saa megen Glendighed. Krigen, som er forarsaget af Menneskenes Uvillighed til at adlyde Guds Befalinger, føres fremdeles, medens Hungersnøden truer og spreder sig paa en foruroligende Maade blandt de kæmpende Nationer, saa vel som blandt andre Nationer. Menneskene trues fremdeles af de frygtelige Sygdomme, der tidligere har hærget Verden efter store Krige. Tilliden blandt Menneskene smelter hen lig Sneen for Sommerjølens Varme, medens Mistro, Misundelse og Had trives lig det værste Ukrudt. Utugt og Bederskyggelighed, som æresfølende Mennesker væmmes ved at nævne, florerer saa vel blandt de saakaldte fornemme som blandt de lavere Stænder. Grusomme Forbrydelser bliver begaaet, idet ugudelige Mænd berøver værgeløse Hustruer Livet. Vi læste fornylig i Bladene om en Mand, som dræbte sin Hustru og derefter stoppede det affjælede Legeme i en Sæk og førte det paa en Trækvogn, som var det en død Hund, til Jldstedet, hvor Uhyret i menneskelig Skikkelse i Nattens Stilhed brændte det, for paa denne Maade at skjule sin djævelske Handling. Barmord og Fosterfordrivelsler er Forbrydelser, der bliver hyppigere og hyppigere begaaet, hvilket nogle af Nutidens Afføringer, som bringer enkelte af disse Mørkets Gerninger for Lyset, viser. Hvormange lignende Forbrydelser finder man ikke Sted, der aldrig kommer til Menneskenes Kundskab, men ene og alene er bekendte for det altsjæende Dje.

Der findes en anden Fjende, der for Tiden truer forfælske Folk og Riger, nemlig Revolutionens og Anarkiets Magt. Ikke alene omstyrtes Troner og reorganiseres Riger, men store og mægtige Nationer sønderplittes ved Anarkisters grusomme Voldsgerninger, hvorved al Lov og Ret trampes under Fødder lig Snavset. Personer med anarkistiske Tendenser søger ogsaa at gøre deres Indflydelse gældende i smaa Stater gennem Propagande og ved at iværksætte Demonstrationer for at tiltvinge sig Magt.

Selv her i det ellers saa fredelige Norden, hvor Landenes Autoriteter og de forfælske offentlige Institutioner gør alt, hvad der staar i deres Magt, for at afhjælpe Nøden blandt de mange fattige og arbejdsløse, saa synes det dog, som om der er et uroligt og utilfreds Element, der kræver endnu mere af dem, som fører Statsstibet i disse farefulde Tider. Da vi har Vejlighed til paa nært Hold at følge lidt med Begivenhedernes Gang her i Danmark, kan vi ikke undlade at beundre den rosværdige Omhu, der i forfælske Henseender bliver vist de gamle og svage samt arbejdsløse Mennesker. Da undertegnede i en Række af Aar har haft god Anledning til at blive bekendt med fattige og mindre bemidlede Folk, grundet paa, at de fattige nu, ligesom paa

Frelserens Tid, synes at være mest beredt til at modtage det himmelfendte Budskab, da har jeg samtidigt lagt nøje Mærke til den Opmærksomhed, de danske Autoriteter udviser for de mindre heldigt stillede i Samfundet. Det kan derfor vistnok siges med Sandhed, at Danmark i denne Henseende viser andre Lande et smukt og følgeværdigt Eksempel. Det maa imidlertid indrømmes, at mange af de rige uden Tvivl i større eller mindre Grad har erhvervet deres store Formuer paa de fattiges Bekostning, og om saadanne siger Herren i en Aabenbaring i de sidste Dage:

„Ve Eder, I rige, som ikke vil give de fattige af Eders Formue; thi Eders Rigdom vil fordærve Eders Sjæle; og dette skal være Eders Klagemaal paa Hjemfølgelsens, Dommens og Bredens Dag: Høsten er forbi, Sommeren er endt. og min Sjæl er ikke frelst!“

Dette er Herrens Ord til de rige; men paa samme Tid siger han til de fattige:

„Ve Eder, I fattige, hvis Hjerter ikke ere sønderknuste, og hvis Aand ikke er angergiven; hvis Buger ikke kunne mættes, som ikke holder Eders Hænder fra andres Gods; hvis Øjne ere fulde af Begærlighed, og som ikke ville arbejde med Eders egne Hænder. Men velsignede være de fattige, som ere rene af Hjærtet, hvis Hjerter ere sønderknuste, og hvis Aand er angergiven; de skulle se Guds Rige komme med Kraft og stor Herlighed til deres Befrielse. Jordens Fedme skal høre dem til. Thi ser, Herren skal komme, og hans Løn skal være med ham; han skal belønne enhver, og den fattige skal fryde sig.“ (Bagt. Bog, 56. Kap., 16.—19. V.)

Dette er Herrens Ord angaaende rige og fattige, Ord, som indeholder en Besvarelse af vigtige Samfundsspørgsmaal. Til de retfærdige fattige giver Herren store Løfter, som alle vil blive opfyldte.

Under de nuværende oprørste Forhold, der raader saa godt som over alt paa Jorden, hvor visse samfundsfarlige Elementer søger at komme til Magten, finder jeg det betimeligt i denne Mission at henlede Menighedens Medlemmers Opmærksomhed paa den alvorlige Situation, som raader. Som et Folk føler vi det som en hellig Pligt, der paahviler os, i hvilket Land eller Rige vi end opholder os, at vi nøje overholder Landets Love og opmuntrer alle andre til at gøre det samme.

Angaaende vort Kirkesamfundes Stilling til Landenes Regeringer i al Almindelighed, hedder det blandt andet i Bagtens Bog:

„Vi tro, at alle Mennesker ere pligtige til at understøtte og opretholde Regeringerne i de respektive Lande, i hvilke de opholde sig, saa længe de blive beskyttede i deres naturlige og uafhængelige Rettigheder, ved retfærdige Regeringslove, og at Opstand og Uroligheder ikke passer sig for nogen Indvaaner, som saaledes bliver beskyttet, og bør straffes efter Fortjeneste; og at alle Regeringer have Rettighed til at give saadanne Love, som efter deres eget Skøn ere bedst stikede til at sikre den offentlige Velfærd, medens de til samme Tid holde Samvittighedsfriheden hellig. Vi tro, at enhver bør æres i sin Stilling: Regenter og Øvrigheder som saadanne, der ere satte til at beskytte de uskyldige og straffe de skyldige, og at alle Mennesker skyldes Lovene Ugtelse og Uer-

bødighed, da Anarki og Rædsel uden dem vilde træde i Stedet for Fred og Harmoni." (Bagt. Bog, 134. Kap., 5. og 6. Vers.)

Denne Erklæring er i Harmoni med Evangeliets Aand i enhver Henseende og med det Budskab, vi bringer Menneskene, hvilket er et Fredens og Glædens Budskab, der, hvis det modtages og efterleves saavel af de enkelte Personer som af Nationerne som et Hele, vil bringe Orden og Fred ud af det frygtelige Kaos, den lidende Menneskeslægt nu sukker under. Vi indbyder derfor alle Mennesker til at undersøge Bestaffenheden af dette Budskab, og de, som giver det en retfærdig og fordomsfri Overvejelse, vil med Væthed kunne fatte dets store Betydning, samt vide, det er fra Gud og ikke fra noget Menneske. Vi advarer alle Kirkens Medlemmer i denne Mission mod at forene sig med oprørste Partier eller deltage i oprørste, samfundsfjendtlige Processioner. Som Sidste-Dages Hellige bør vi bestræbe os for at efterleve Guds Love, og da vil vi aldrig komme i Strid med nogen Lov, som har været udstedt af dette Lands eller andre Landes retmæssige Autoriteter.

Hans J. Christiansen.

### Missionsngheder.

Afslutning. Ældste Christian B. Sørensen, der har virket i Aalborg Konference, og Ældste Andrew Møllerup, der har virket i Aarhus Konference, er løste med Ære for et vel udført Arbejde i Missionsens Tjeneste, og afsjeler med Damperen fra Kristiania den 22. Februar. Vi ønsker disse Brødre samt andre Søskende, der er paa Rejse til det fjerne Westen, en lykkelig Færd til vort kære Hjem mellem Bjergene.

### Foraarskonferencerne.

Foraarskonferencerne vil i Aar blive afholdt som følger:

- ‡ Aarhus . . . . den 23., 24. og 25. Marts.
- „ Aalborg . . . . den 30. og 31. Marts og 1. April.
- „ København . . . den 6., 7. og 8. April.
- „ Kristiania . . . den 20., 21. og 22. April.
- „ Trondhjem . . den 27., 28. og 29. —
- „ Bergen . . . . den 4., 5. og 6. Maj.

‡ Mødet Lørdag Aften afgiver Missionærerne og Grensforstanderne Rapport over deres Virksomhed siden sidste Konference. Søndagsstolen møder præcis Kl. 10 Søndag Formiddag. ‡ Mødet Kl. 2 Søndag Eftermiddag vil der blive stemt paa Kirkens Autoriteter. Alle Kirkens Medlemmer bør saa vidt muligt komme tilstede til nævnte Møde. Mødet Søndag Aften vil blive afholdt efter Konferencepræsidentens nærmere Bestemmelse. ‡ Grensmødet Mandag Aften afgiver Hjelpeforeningen og Ungdomsforeningen Rapport. Der stemmes samtidig paa de lokale Autoriteter.

Vi gør os Haab om stor Tilslutning til alle Møderne.

Hans J. Christiansen, Missionspræsident.

## Efteraarskonferencen i Aalborg.

Rappormødet Lørdag Aften den 3. November.

Mødet aabnedes med Aflyngelse af Sangen Nr. 132 i Salmebogen og Bøn af Ældste Andrew Møllerup fra Aarhus Konference, hvorefter Sangen Nr. 141 blev sunget.

Missionspræsident Hans J. Christiansen hilste paa de tilstedeværende og udtrykte sin Glæde over at kunne komme tilstede til Konferencen, hvorefter Missionsærerne, der virkede i Konferencen, afgav deres Rapporter. Ældste C. P. Sørensen gav Rapport over Missionsvirksomheden i Hjørring. Han sagde, at han og Ældste Jens Thomsen, som havde virket der, havde været meget velsignet af Herren, og deres Virksomhed havde baaret gode Frugter. Der havde været afholdt 25 Møder der siden sidste Konference, og Møderne havde gennemgaaende været vel besøgte. Ældste Jens Thomsen afgav derefter sin Rapport. Han udtalte ligeledes sin Glæde over Missionsens Fremgang i denne By og udtrykte sin Tilfredshed med at virke som en Evangeliets Budsbræer. Ældste Grover E. Christensen afgav derefter Rapport. Han sagde, at han havde haft stor Grund til at fryde sig ved Herrens Godhed imod ham under Udøvelsen af sin Gerning. Ældste J. A. Kemper fra Brønderslev gav Rapport fra denne By. Der havde været afholdt 13 Møder dersteds siden sidste Konference, hvilke Møder havde været vel besøgte af Søskende og fremmede.

Konferencepræsident Carl H. Løhdesind gav Rapport angaaende sin Virksomhed og udtalte Haabet om, at Evangeliets Værk maatte stride fremad i Aalborg Konference. Han bevidnede, at Evangeliet, Kirkens Ældster forkynder, er Saliggørelsens Evangelium. Salmen Nr. 6 blev sunget, hvorefter Missionspræsident Hans J. Christiansen udtalte sin Glæde over at lytte til de afgivne Rapporter, der vidnede om, at Missionsærerne og Brødrene, der stod som Lærere og Vejledere blandt de Hellige, bestræbte sig for at opfylde deres Pligter saa vel overfor Kirkens Medlemmer som overfor fremmede. Det var af største Vigtighed, at Menneskene blev bragte bort fra Bildfarelse til Evangeliets herlige Lys. Han anmodede de Hellige om at bede for Missionsær Grover E. Christensen, at han maatte genvinde sine Kræfter efter den haarde Sygdom, han havde overstaaet. Sluttelig blev Salmen: „Gør, hvad er ret“, sunget, hvorefter Ældste Larsen fra Aarhus sluttede Mødet med Taksigelse.

### Søndagsskolens Konferencemøde.

Søndag Formiddag Kl. 10 aabnedes Søndagsskolens Konferencemøde med Aflyngelse af Sangen Nr. 19 i Søndagsskolens Sangbog og Bøn af Ældste Grover E. Christensen. Sangen Nr. 5 blev derefter sunget.

Søndagsskolen fra Hjørring, under Ledelse af Ældste C. P. Sørensen, udførte først sin Del af Programmet, som blev vel udført, hvorefter Aalborg Søndagsskole udførte sit Program Klassevis, som bestod af Korlæsning, Sang, Spørgsmaal og Svar vedrørende Evangeliets Principper. Ældste Chr. P. Sørensen og Broder Holger Jørgensen,

Bestyrer for Søndagskolen i Aalborg, afgav deres respektive Skolers Rapporter angaaende disses Virksomhed i det forløbne Halvaar. Broder N. P. Thomsen, Forstander for Aarhus Søndagskole, udtalte sin Glæde over at være tilstede ved Konferencen i Aalborg, og ønskede Søndagskolen Fremgang. Missionspræsident Hans J. Christiansen talte til Børnene og udtalte sin Tak til dem for den gode Udsjælelse af Programmet og gav belærende Instruktions til Skolen som et Hele. Han nedbad Herrens Belsignelse over de tilstedeværende. Mødet sluttedes med Sangen Nr. 81 og Taksigelse af N. P. Klitgaard.

(Refereret af Elvira Thomsen, Sekretær.)

### [Mødet Søndag Eftermiddag Kl. 2.

Mødet begyndte med Sangen Nr. 5 og Bøn af Broder H. W. Gerlach. Sangen Nr. 146 blev derpaa affungen. Ældste Orvill Larsen fra Aarhus Konference var den første Taler. Han talte angaaende Guds personlige Aabenbaringer til Menneskene. Ældste Grover E. Christensen talte derpaa. Han sagde, at han vidste, at den Værdom, som vi forkyndte, var Jesu Kristi sande Evangelium. Han glædede sig ved at være udsendt med Saliggjørelsens Budskab. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige var organiseret med „Apostle, Profeter, Evangelister, Hyrder og Lærere“ som den oprindelige Kirke. Sangen Nr. 4 blev sunget, hvorefter Ældste Andrew Møllerup fra Aarhus sagde, at han var glad ved at overvære de Helliges Konference i Aalborg. De Hellige havde begyndt at vandre paa Bejen, som førte til Frelse og Ophøjelse i Guds Rige, og det gjaldt om ikke at blive trætte, men tjene Herren trofast til vore jordiske Levedages Ende. Koret sang Nr. 72 i Korbogen. Missionspræsident Christiansen talte derefter til Forsamlingen. Han fremholdt Nødvendigheden af, at Menneskene aablød Guds Befalinger for at erholde Frelse i hans Rige. Han omtalte specielt Evangeliets Gengivelse i Overensstemmelse med Profeterne.

Missionspræsident Hans J. Christiansen foreslog derpaa Kirkens Generalautoriteter og Missions-Embedsmænd til Opholdelse. Fremdeles, at Ældste Carl H. Vohdefind blev opholdt som Konferencens Præsident; at Ældste Grover E. Christensen blev opholdt som Missionær i Konferencen; at E. P. Sørensen og Jens Thomsen blev opholdt som omrejsende Ældster i Konferencen. Mødet sluttede med Sangen Nr. 105 i Korbogen og Taksigelse af Ældste Orvill Larsen.

### Mødet Søndag den 4. November, Aften Kl. 7.

Mødet begyndte med Sangen Nr. 158 i Korbogen og Bøn af Broder Holger Jørgensen. Sangen Nr. 2 blev sunget. Ældste Jens Thomsen talte angaaende, at Evangeliet var planlagt, før denne Jord blev skabt. Han forklarede Evangeliets første Principper og hvorledes Jesus gav Myndighed til sine fordums Apostle. Ældste E. P. Sørensen talte angaaende Evangeliets Borttagelse fra Jorden i fordums Dage og Evangeliets Gengivelse til Jorden i de sidste Dage. Han nævnedes specielt Profeten Daniels Profetier vedrørende Guds Riges Oprettelse paa Jorden i Forbindelse dermed. Koret sang: „Han lever, vor Freløser

stor." Præsident Carl H. Lohdefinck talte ud fra Pauli Brev til Galaterne, vedrørende, at der kun er et sandt Evangelium. Han sagde, at den Helligaands Kraft medfølger Evangeliets Forkyndelse. Koret sang Sangen: „Søger, saa stulle I finde.“ Missionspræsident Hans J. Christiansen talte derpaa. Han sagde, at Mørkets Tid i det væsentlige var forbi, idet Evangeliet, som aldrig skal borttages fra Jorden, nu forkyn- des til Jordens Beboere. Han talte ud fra Profeten Esaias og Jo- hannes Åbenbaring om den Tid, naar Djævelen skal bindes og Jesus regere paa Jorden. Han læste fra Joh. Åbenbaring det 21. Kapitel om Guds Rige, som skal blive oprettet paa Jorden. Mødet sluttedes med Afhyngelse af Sangen Nr. 89 og Taksigelse af Ældste Andrew Møllerup.

Missionsmødet Mandag Formiddag den 5. November.

Bed dette Møde udtalte Missionærerne sig angaaende deres evan- geliske Virksomhed og modtog Belærelser og Opmuntringer fra Mis- sionspræsident Hans J. Christiansen.

Præstedømsmødet Mandag Aften.

Mødet begyndte med Afhyngelse af Sangen Nr. 63 og Bøn af Ældste Orvill Larsen fra Aarhus.

Missionspræsident Christiansen talte om Nødvendigheden af, at de Brødre, som holdt Præstedømmet, virkede som Kredslærere og saa vidt muligt besøgte Kirkens Medlemmer en Gang hver Maaned. Han op- læste fra det tyvende Kapitel i Pagtens Bog angaaende Præstedømmets Pligter.

Konferencepræsident Lohdefinck foreslog at ordinere Broder A. Dyhr til Lærer i Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, hvilket Forslag enstemmigt blev sanktioneret. Mødet sluttedes med Taksigelse af Ældste Jens Thomsen.

Grensmødet Mandag Aften den 5. November.

Mødet aabnedes med Afhyngelse af Sangen Nr. 136 og Bøn af Ældste Chr. P. Sørensen. Sangen Nr. 138 blev derpaa sunget, hvor- efter Præsident Lohdefinck gav Ordet til Ældste Grover E. Christensen, som Præsident for Ungdomsforeningen, for at afgive Rapport angaaende dennes Virksomhed. Foreningen havde været besøgt gennemsnitlig af 60 pCt. af de indstrevne Medlemmer. Foreningens Bestyrelse bestræbte sig for at have gode Programnumre ved ethvert af Møderne. Han glædede sig ved at arbejde sammen med sine Medarbejdere i Bestyrelsen. Søster Johanne Klitgaard, første Raadgiver til Præsidenten, opmun- trede Søstene til at tage mere Del i disse Møder. Anden Raadgiver, Broder Jens Chr. Olsen, udtalte sig ligeledes angaaende Arbejdet i Ungdomsforeningen og bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed.

Præsidentinden for den kvindelige Hjælpeforening, Marie Olsen, afgav Rapport angaaende denne Forenings Virksomhed. Hun udtalte som sit Ønske, at Vasaren, som skulde afholdes næste Dag, vilde give et godt Overstud til Hjælp for fattige og syge i Kirken. Søster Thom-

sen, Præsidentindens anden Raadgiver, udtalte sig ligeledes i Henseende til Foreningens Virksomhed.

Præsident Lohdefinck udtalte, som Leder for Koret, sin Tak til dets Medlemmer for den velvillige Assistance, de havde givet, og for det udmærkede Arbejde, de havde udført.

Præsident Lohdefinck afgav derefter den samlede Konference-Rapport. Der havde siden forrige Konference været uddelt i Missionsøjemed 7594 Skrifter og 461 Smaahefter og solgt nogle Bøger. 1700 fremmede Familier havde været besøgte, og 15 Personer var døbte. Der virkede i Konferencen fire Missionærer fra Zion. Konferencens samlede Medlemsantal var 279 døbte Medlemmer og 89 Børn.

Præsident Hans J. Christiansen foreslog at godkende Regnskaberne, hvilket enstemmig vedtoges. Til Afveksling blev Sangen Nr. 230 sunget.

Derefter foresloges Præsidentstabet for Ungdomsföreningen som følger: Eldste Grover E. Christensen, Præsident, med Johanne Klitgaard som første og Jens Chr. Olsen som anden Raadgiver, samt som Sekretær Elmj West. I den kvindelige Hjelpeforening blev Søster Kirstine Christensen og Søster Caroline Thomsen løste som første og anden Raadgiver til Præsidentinde Marie Olsen, og Søster Caroline Thomsen og Søster Sofie Rasmussen foreslaaet til henholdsvis første og anden Raadgiver til Præsidentinden, og Søster Clara Andreasen som Foreningens Sekretær. Kredslærerne, saavel mandlige som kvindelige, blev foreslaaede at forblive i deres respektive Pladser. Derefter blev Søndagsskolens Ledelse foreslaaet som følger: Holger Førgensen som Skolens Bestyrer, med N. P. Klitgaard som hans første og Oluf Thomsen som hans anden Raadgiver; Elvira Thomsen som Skolens Sekretær; som Organist Anna Jensen.

Missionspræsident Christiansen talte fra Galaterbrevets femte Kapitel og fra Bagtens Bog angaaende Præstedømmets Pligter. Han opmuntrede de Hellige til at støtte hinanden indbyrdes, ikke at tabe Modet, men gaa fremad uforsagt. Sangen Nr. 13 blev sunget og Mødet sluttede med Taksigelse af Eldste Christian P. Sørensen.

Holger Førgensen,  
Skriver.

Arbejdsløsheden i Danmark. For hver Uge, som gaar, stiger de arbejdsløses Antal i Byerne. Mange Fabrikker og Værksteder har maattet begrænse deres Virksomhed betydelig paa Grund af, at der som Følge af Krigen ikke kan staves Raamaterialer til Beje. Der sandtes ved Slutningen af Januar Maaned ca. 50,000 arbejdsløse i Hovedstaden og Provinsbyerne. De fleste af disse tilhører de organiserede Arbejders Foreninger og bliver støttede af disse Foreningers Arbejdsløshedskasser samt gennem kommunale Bevillinger. Forstellige Velgørenhedsselskaber udøver en stor Virksomhed med at hjælpe de fattige og trængende.

— Krigsharnisk er ikke saa snart afklædt som ifklædt.

## Dødsfald.

Søster Kirsten Jensen, forhenv. Missionspræsident, Kirkehistorikeren Andrew Jensons Moder, er død i Pleasant Grove, Utah, i den høje Alder af 96 Aar. Hun blev begravet fra Byens Tabernakel den 19. December, hvor foruden Kirkehistorikeren to andre Sønner og mange af Familien, der rækker ned til Børnebørns-Børn, samt mange bekendte fra By og Land var tilstede. Flere Uldster talte ved hendes Vaare og fremhævede afdødes støtte Karakter og eksemplariske Livsvandel. Flere smukke Salmer blev sunget af Byens Tabernakel-Kor og af en Trio. Kirsten var smykket af smukke Blomsterkranse og Buketter, der symbolisk betegnede den evige Ungdom, der er i Bente for afdøde Søster, der blev Medlem af Kirken i Danmark 1854, kun fire Aar efter de første Missionærens Ankomst til København, og stedse trofast har virket som et pligtopfyldende Medlem af Kirken.

Søster Jensen, der i mange Aar havde været Enke, var født i Jylland. Hun var en af de Emigranter, som gjorde Rejsen over det amerikanske Ørkenland med Oksebefordring.

## Missionærenes Rapport for Oktbr., Novbr. og Decbr. Maaneder 1917.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Stifter omfatte	Smaahefter	Bøger omfatte	Fremmedes Hjelm besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbt	Orbinerede	Børn velsignede
Hans J. Christiansen	København	4	4176	116	14	48	78	124	3	1	1
Christen Sørensen	Aarhus	3	2458	77	10	126	73	153	4	4	
Carl H. Lohdesind	Aalborg	4	3031	80	3	166	110	127	5	1	3
John J. Blowman	Kristiania	3	1830	23	27	66	65	157	7	7	2
Robert J. Bischoff	Bergen	*)4	1188	215	30	32	83	161	8	1	3
Craftus L. Ottesen	Trondhjem	2	432	58	7	1	94	55			
Missions-Emb.**)											
Totalsum for Missionen		20	13115	569	91	439	503	777	27	14	9

\*) En af Missionærerne er en lokal Broder.

\*\*) Missionspræsident Hans J. Christiansen er tillige Konferencepræsident.

## Indhold:

Tale af Uldste Rudger Clawson ..	49	Redaktionelt:	
Til Præstedømmet .....	54	Nærværende vanstelige Tider (Af Præsident Hans J. Christiansen.)	57
Hadets Mand. (Af Præsident Joseph F. Smith) .....	54	Missionsanheder .....	59
Uldste Hyrum W. Smith er afgaaet		Foraarskonferencerne .....	59
Døben .....	56	Efteraarskonferencen i Aalborg ...	60
Talesprog .....	56, 63	Arbejdsløsheden i Danmark .....	63
		Dødsfald .....	64
		Missionærenes Rapport .....	64

Udgivet og forlagt af H. J. Christiansen, Korsgade 11, København A.

Trykt hos F. E. Borning (B. Petersen).